

POSTANOWIENIE

Dnia 28 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Przemysław Kalinowski

SSN Jarosław Matras

w sprawie skazanego **P. D.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu bez udziału stron,

w dniu 28 stycznia 2015 r.,

wniosku obrońcy skazanego

o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 13 czerwca 2013 r., sygn. II AKa [...]

postanowił:

1. oddalić wniosek;
2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych postępowania wznowieniowego.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego złożył wniosek o wznowienie postępowania sądowego na podstawie art. 540 § 1 pkt 2 lit.a k.p.k. w zw. z art. 542 § 1 k.p.k., albowiem, jak wynika z uzasadnienia wniosku, po wydaniu orzeczenia powziął on informację na temat nowych faktów i dowodów nieznanymi przedtem orzekającym sądom, wskazujących na to, że P. D. nie popełnił czynu, za który został skazany. W uzasadnieniu wniosku obrońca podał, że powziął informację, iż na terenie wypożyczalni i komis samochodowego o nazwie „R.”, prowadzonego przez G. G. w S., doszło do sytuacji, w której w pojeździe marki F. [...] o numerze rejestracyjnym [...] (tym samym, którym w dniu 22 maja 2012 roku poruszał się K. P.), ujawniono środki odurzające, a w chwili ich ujawnienia P. D. oraz K.P.

przebywali w zakładach karnych. Zdaniem obrońcy okoliczność ta wskazuje, że nie jest możliwe, aby to skazani umieścili ujawnione środki odurzające w samochodzie F. [...] oraz, że w obu przypadkach ukrycia środków odurzających w tym samochodzie, dokonała tego ta sama osoba, czyli nie P.D.. Ponadto w uzasadnieniu wniosku obrońca wniósł o przesłuchanie w charakterze świadka G.G. na okoliczność ponownego ujawnienia w samochodzie marki F. [...] o nr rej. [...] środków odurzających, czasu i miejsca ich ujawnienia oraz o zwrócenie się do C. [...] Oddział w S. i Komendy Wojewódzkiej Policji w S. o podanie informacji, czy doszło do ujawnienia środków odurzających w samochodzie F. [...], a jeżeli tak, to czy toczy się postępowanie przygotowawcze i czy udało się ustalić osoby odpowiedzialne za ukrycie tych środków w tym pojeździe.

W pisemnej odpowiedzi prokurator Prokuratury Generalnej wniósł o oddalenie wniosku o wznowienie postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie jest zasadny. Przypomnieć należy, że wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 13 czerwca 2013 r., w części dotyczącej P. D., utrzymany został w mocy wyrok Sądu Okręgowego w S. z dnia 15 marca 2013 r. Tym wyrokiem P. D. został prawomocnie skazany za popełnienie przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k., polegającego na tym, że w dniu 22 maja 2012 roku w Ś., działając w warunkach powrotu do przestępstwa, wspólnie i w porozumieniu z K. P., usiłował dokonać wewnątrzwspólnotowej dostawy z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do Królestwa Szwecji znacznych ilości środka odurzającego w postaci żywicy konopi - tak zwanego haszyszu o łącznej wadze 1508, 87 grama, jednakże zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na ujawnienie środka odurzającego, który był schowany pod tapicerką użytkowanego przez K. P. samochodu osobowego marki F. [...] o nr rej. [...] przez funkcjonariuszy Urzędu Celnego w Ś.. Za popełnienie tego czynu wymierzono mu karę 5 lat pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych po 100 zł. każda.

Podstawą wniosku o wznowienie postępowania jest art. 540 § 1 pkt 2 lit.a k.p.k. Jednakże, wbrew twierdzeniom obrońcy, nie zachodzi wskazana w nim

przesłanka do jego uwzględnienia. Podstawy tej wnioskodawca upatruje w okolicznościach dotyczących powzięcia informacji, że w samochodzie marki F. [...], tym samym, którym poruszał się skazany K. P. w dniu 22 maja 2012 r., ujawniono środki odurzające, a w tym czasie skazany P. D. i K. P. przebywali w zakładach karnych. Jednak, nawet potwierdzenie tej okoliczności nie podważa prawidłowości poczynionych w tej sprawie ustaleń faktycznych i na ich podstawie wydanego wyroku skazującego. Wniosek o wznowienie postępowania oparty na tej okoliczności w istocie zmierza do weryfikacji poszlak stanowiących podstawę skazania. W orzecnictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że „nowe fakty i dowody” mogą być podstawą wznowienia postępowania tylko wówczas, gdy mogą w sposób wiarygodny podważyć prawdziwość przyjętych w nim ustaleń faktycznych (por. postanowienie SN z dnia 24 kwietnia 1996 r. V KO 2/96, OSNKW 1996, nr 7-8, poz. 47), a nadto w postępowaniu o wznowienie nie jest dopuszczalne badanie prawidłowości oceny materiału dowodowego w prawomocnie zakończonym postępowaniu sądowym (por. postanowienie SN z dnia 24 listopada 1994 r., III KO 67/94, Lex 22092). Wznowienie postępowania z powodu nowych faktów lub dowodów może więc nastąpić tylko wówczas, gdy wskazane nowe fakty lub dowody prowadzą do wniosku, że poprzednio dokonane ustalenia faktyczne mogą zostać podważone. Jednakże podane we wniosku nowe źródło dowodowe w osobie G. G. nie wymaga sprawdzenia w zakresie podanej w pisemnym oświadczeniu okoliczności dotyczącej znalezienia w listopadzie 2013 r. w samochodzie F. [...] nr rej. [...] środków odurzających przez funkcjonariuszy Policji. Okoliczność ta nie podważa bowiem dokonanych ustaleń faktycznych odnośnie do sprawstwa skazanego P. D.. Czyn przypisany skazanemu został bowiem popełniony w dniu 22 maja 2012 r. Natomiast okoliczności związane ze zdarzeniem w listopadzie 2013 r., nawet w razie ich ewentualnego potwierdzenia, mogłyby jedynie wskazywać na podobny *modus operandi* innego sprawcy, co nie podważa ustaleń faktycznych odnośnie do sprawstwa P. D.. Dotyczy to także wniosku o przeprowadzenie czynności sprawdzających poprzez zwrócenie się do C. [...] i K. [...] w S. o potwierdzenie tej okoliczności oraz tego, czy toczy się w tej sprawie postępowanie oraz czy ustalono osoby odpowiedzialne za ukrycie środków odurzających w tym pojeździe. Ponadto podnieść należy, na co słusznie zwrócił

uwagę prokurator w odpowiedzi na wniosek o wznowienie postępowania, że P. D. został skazany za usiłowanie dokonania wewnątrzwspólnotowej dostawy z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do Królestwa Szwecji, czyli za usiłowanie wywiezienia z Polski i wwiezienia do Szwecji znacznych ilości haszyszu. Dlatego też dla skazania w tym zakresie nie ma znaczenia, kto umieścił narkotyki w samochodzie F. [...]. Natomiast istotnym jest ustalenie, że P. D., jak i K. P., działali ze świadomością przewożenia narkotyków w wypożyczonym samochodzie, bez względu na to, kto te narkotyki w nim umieścił. Rację ma więc prokurator, że wniosek obrońcy zmierzający do wykazania wyłącznie tego, że to nie P. D. umieścił haszysz w wypożyczonym samochodzie F. [...], a uczyniła to inna osoba, nie może i nie prowadzi do wniosku o poważnym prawdopodobieństwie błędności wyroku skazującego.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w postanowieniu.